

اثربخشی توانمندسازی خانواده مبتنی بر درمان راه حل محور کوتاه مدت بر تغییر جو عاطفی خانواده در خانواده نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد

نسرین رهبری غازانی

دانشجوی دکترای روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی توانمندسازی خانواده با درمان راه حل محور کوتاه مدت بر تغییر جو عاطفی خانواده در خانواده نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد بود. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد که جهت ترک اعتیاد در پاییز سال ۱۴۰۰ به مراکز ترک اعتیاد دارویی شهر تبریز مراجعه کرده بودند، تشکیل داده بود. تعداد ۳۰ نفر از بین این جامعه به روش در دسترس نمونه گیری شده و با گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. گروه آزمایش ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای هفتگی درمان راه حل محور کوتاه مدت دریافت کردند در حالی که گروه کنترل هیچ گونه مداخله‌ای دریافت نکرد. داده‌های پژوهش با استفاده از پرسشنامه جو عاطفی خانواده در سه مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری ۳ ماهه گردآوری و با تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر تجزیه و تحلیل شد. نتایج پژوهش حاضر نشان داد که توانمندسازی خانواده بر تغییر جو عاطفی خانواده در نوجوانان دارای والدین وابسته به مواد اثربخش بوده ($P < 0/01$) و این اثربخشی در پیگیری سه ماهه پایدار است. با توجه به نتایج پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که توانمندسازی خانواده با درمان راه حل محور کوتاه مدت جزو درمان‌های اثربخش بر جو عاطفی خانواده است.

کلید واژه‌ها: توانمندسازی خانواده، درمان راه حل محور کوتاه مدت، جو عاطفی خانواده